

Datum van
inontvangstneming

:

10/02/2015

Zaak C-554/14**Aanvulling op het verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

3 december 2014

Verwijzende rechter:

Sofiyski gradski sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 november 2014

Gevonniste persoon:

Atanas Ognyanov

BESCHIKKING

Datum: 15 december 2014 [OMISSIS]

De Sofiyski gradski sad (rechtbank van Sofia), [OMISSIS]

[OMISSIS], heeft het volgende vastgesteld:

De procedure is opgestart overeenkomstig artikel 457 van de Nakazatelnoprotsesualen kodeks (wetboek van strafvordering, hierna: NPK) van de Republiek Bulgarije.

In deze procedure moet worden beslist over een verzoek van de openbare aanklager waarin vragen aan de orde zijn in verband met de tenuitvoerlegging van een vonnis dat door een rechtbank in het Koninkrijk Denemarken is gewezen tegen de Bulgaarse onderdaan Atanas Ognyanov Ognyanov.

In de onderhavige procedure heeft de verwijzende rechter een verzoek om een prejudiciële beslissing gedaan (C-554/14) over de inhoud van artikel 17 van kaderbesluit 2008/909/JBZ.

Dit verzoek is gedaan op 25 november 2014, d.w.z. vijf dagen voor 1 december 2014, zijnde het tijdstip waarop de beperking op grond van artikel 10, lid 1, van protocol nr. 36 bij het VWEU afliep.

Adressaat van deze beperking is enkel en alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie en niet de nationale rechter. De nationale rechter had tot 1 december 2014 op grond van artikel 267, lid 2, VWEU het recht, prejudiciële vragen te stellen, maar het Hof van Justitie van de EU is op grond van artikel 10, lid 1, van protocol nr. 36, in samenhang met artikel 267, lid 1, VWEU niet bevoegd daarover uitspraak te doen.

Verzocht wordt om de procedurele vereisten volgens het VWEU als in acht genomen te beschouwen ingeval het verzoek om een prejudiciële beslissing is ingediend op 3 december 2014, ondanks het feit dat het verzoek op 25 november 2014 is gedaan.

Mocht deze motivering niet juist zijn, dan wordt verzocht er rekening mee te houden dat de nationale rechter die het verzoek om een prejudiciële beslissing heeft gedaan, met de onderhavige rechterlijke beslissing uitdrukkelijk zijn bedoeling bevestigt om dat verzoek te doen.

Deze bevestiging is geschied na 1 december 2014, toen reeds buiten twijfel stond dat er geen belemmeringen meer voor het doen van een verzoek om een prejudiciële beslissing bestonden.

Voor het geval dat het Hof de fout van het verzoek om een prejudiciële beslissing van 25 november 2014 als zodanig wezenlijk mocht aanmerken dat deze niet door een na 1 december 2014 gedane bevestiging kan worden hersteld, dan wordt dit verzoek officieel opnieuw gedaan.

Het Hof wordt verzocht slechts acht te slaan op dit verzoek om een prejudiciële beslissing indien het van opvatting mocht zijn dat de procedure in de zaak C-554/14 moet worden gestaakt omdat het verzoek voor 1 december 2014 is gedaan.

Gelet daarop heeft de Sofiyski gradski sad

BESLOTEN:

Het verzoek om een prejudiciële beslissing in de zaak C-554/14 wordt bevestigd.

Voor het geval dat de procedure inzake het genoemde verzoek om een prejudiciële beslissing mocht worden gestaakt, wordt een verzoek om een prejudiciële beslissing voorgelegd dat als volgt luidt:

[OR. 2] 1. Laten de bepalingen van kaderbesluit 2008/909/JBZ het toe dat de tenuitvoerleggingsstaat in de overbrengingsprocedure de duur van de door de beslissingsstaat opgelegde sanctie „vrijheidsbeneming” als volgt verkort op grond van arbeid die is verricht gedurende het ondergaan van deze sanctie in de beslissingsstaat:

A) De verkorting van de sanctie is het gevolg van de toepassing, op grond van artikel 17, lid 1, [van het kaderbesluit], van het recht van de tenuitvoerleggingstaat op de tenuitvoerlegging van de sanctie. Laat deze bepaling het toe dat het tenuitvoerleggingsrecht van de tenuitvoerleggingsstaat reeds in de overbrengingsprocedure wordt toegepast op omstandigheden die zich hebben voorgedaan gedurende de periode waarin de gevonneniste persoon aan de rechtsmacht van de beslissingsstaat was onderworpen (namelijk op tijdens de detentie in de penitentiaire inrichting van de beslissingsstaat verrichte arbeid)?

B) De verkorting van de sanctie vindt plaats op grond van de aftrek overeenkomstig artikel 17, lid 2, [van het kaderbesluit]. Laat deze bepaling de aftrek van een periode toe die langer is dan de volgens het recht van de beslissingsstaat vastgestelde duur van de detentie, indien het recht van de tenuitvoerleggingsstaat wordt toegepast en daardoor de omstandigheden die zich hebben voorgedaan in de beslissingsstaat (namelijk de in de penitentiaire inrichting van de beslissingsstaat verrichte arbeid) opnieuw juridisch worden beoordeeld?

2. Ingeval deze of andere bepalingen van het kaderbesluit van toepassing zijn op de beschreven verkorting van de sanctie, moet dan de beslissingsstaat worden ingelicht over deze verkorting indien hij daar uitdrukkelijk om heeft verzocht, en dient de overbrengingsprocedure te worden gestaakt bij protest van zijn kant? Ingeval het bestaan van deze verplichting wordt bevestigd, hoe dient de beslissingsstaat dan te worden ingelicht: over het toepasselijke recht in algemene en abstracte zin, of over de concrete verkorting die de rechter bij de concreet gevonneniste persoon zal toepassen?

[OMISSIS]